

πόρι κάτι μεγάλες κόφες και μερικά άλλα. Φόρεσα λοιπόν κ' έγω ένα ναυτικό, βρώμιχο σκουφο, μιά μπαλαμάνα ναυτική και μ' ένα τοιμπούνο στο στόμα, πήγα κοντά στ' άμπάκι κ' έκανα πως έπέβλεπα στο μέτρομα των κορινθίων και των άλλων, μ' ένα χαρτί στο χέρι. Συγγρόνος, έρευνα και καμιά ματιά στην προκομιά και σε μιά στιγμή που ο σκοπός δεν επρόσεχε, λήθησα έξω και κατόρθωσα μ' άπομαζουρθό άπ' τ'ο βαπόρι.

Τ'ο βράδυ όταν γύρισα, λιγάκι τόν κέφι, γιατί τάχαμε πηή με τους παλιούς μου φίλους, ο σκοπός μ' άντελήφθη και δεν μ' άφησε νά μωό στο πλοίο.

— Πασπόρτι, μου έπτε άγρια.

Οι συνάδελφοί μου που παρακολούθουσαν μέσ' άπ' τ'ο βαπόρι αυτή τή σηνή είχανε ξεκαρδιστεί στά γέλια. Σκέφτηκα τότε νά κάνω τ'ο Ρώσο, και μάλιστα τόν ήλίθιο Ρώσο !... Λέω, λοιπόν, άπότομα στόν σκοπό :

— Νιέ ποιειμάου, Νιέ σνάιτο ! (δηλαδή, δεν ξέρω, δεν καταλαβαίνω τί μου λές !...)

Τ'ο Τούρκος σκοπός πίστεψε, φαίνεται, πως ήμουν Ρώσος, μιά και πάλι δεν μ' άφησε νά περάσω. Άρχισε λοιπόν, μεταξύ μας μιά φιλαρία Ρωσοτουρκική πούταν κομωδία. Τέλος σε μιά στιγμή που είχαμε κ' οι δυό θυμώσει και φωνάζαμε, σέφτηκα νάν του δώσω ένα πορτοκάλι της Γιάβιας γιατί είχα γεμίσει μ' άρκετά από αυτά μιά σακκούλα.

Τ'ο Τούρκος έπηρε το πορτοκάλι και μαλάκωσε. Νόμισε, δηλαδή, πως έγω ή «μουνταλάς» ο Ρώσος, δεν καταλάβαινα τί μου λέει. Φαντάσθηκε πως ύπόθεσα ότι μου ζητούσε νά του δώσω πορτοκάλι. Μου έδωσε, λοιπόν, δυό φιάσκαλα και μ' άφησε νά περάσω στο βαπόρι.

Όταν κατόιν, έτρόγαιμε γελώντας τά πορτοκάλια στη γέφυρα, όλοι μαζί οι ήθλοιοί του είχαμε πορτοκαλόφλουδες φωνάζοντάς του :

— Νιέ ποιειμάου, Νιέ σνάιτο...

Και γελόνσε κ' αυτός μαζί μας μη καταλαβαίνοντας πως τού τήν είχαρώσα...

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ!

Άνεκδοτα τών κ. κ. Ξενοφ. Στρατηγού, του καθηγητού κ. Καρολίδη, Άλέξ. Φιλαδελφούς και Χριστοφ. Νέξερ. Μία περιπέτεια του κ. Στρατηγού. Τ'ο κακό σκαπάντημα. — «Σας ζητεί μιά στιγμή ο κ. Διευθυντής της Άστυνομίας!...» Είς τας φυλακάς! Ο κ. Καρολίδης είς Άθήνας. Η γνώμη του περί τών γάμων του Έλληνας διαδόχου μετά της πριγκίπισσης Σερβίας. Η γνώμια του με τόν Χαρίλαον Τρικούπην. Αί σχέσεις του με τούς πολιτικούς. Ο Δημήτριος Ράλλης. — «Τ'ο σπύτι μου έχει δυό πόρτες!...» Ο κ. Φιλαδέλφους και ή ζωγραφική. Η άυστηρότης τού διδασκάλου του. Σωντάγες εν τώ... τάφω! — Σωτήρ του ο καθηγητής Γεννημάτας. Και καλός Χριστιανός. Και άνακληρωτής του... ιεροδιακόνου! Η τούρτα του άρχιμανδρίτου Δραμασηνού. Ο κ. Χριστόφορος Νέξερ παρ' όλιγον... έμπορός! Πως έγινε ηθοποιός στα καλά καθούμενα. Η πρώτη του εμφάνισης. Όπου τρέμουν τά γένατα του! — Χριστόφορε, παιδί μου, είσαι άναίδης!. Πως τ'ο έσκασε ο άδελφός του χάριν της καλλιτεχνίας και πως τόν συνέλαβε πίσω από μερικά βαρέλια στυδ Τζελέπη. Όπου τόν καταγγέλλουν ως ...όμοιογρομένως πλούσιον! Η δίκη του. — Είσασι πράγματι πλούσιος, κ. Νέξερ! — «Μή με βρίζετε, κ. Πρόεδρε!»...

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΪ

Ο Τολστόϊ, ο μέγας Ρώσος συγγραφέας, είχε ιδρύσει όταν έζούσε σύλλογον εγκρατείας. Ο σύλλογος ούτος άριθμούσε εκατοντάδες μέλων. Τά μέλη διαίρονται σε 3 τάξεις. Η πρώτη τάξις περιελάμβανε τούς ούτε πίνοντας ούτε πωλούντας οινόπνευματώδη ποιά, ή δευτέρα τούς πωλούντας μόν μη πίνοντας όμως, και ή τρίτη τούς μη πίνοντας όνιν και οινόπνευμα, άλλα, πίνοντας και παραπίνοντας ζήθον!

ΠΕΡΙΣΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- Όποιος δεν έχει περιουσία δεν έχει και πίστωση.
- Όποιος δεν έχει υπάκουη γυναίκα δεν έχει και πούχια.
- Όποιος δεν έχει παιδιά δεν έχει δύναμη.
- Όποιος δεν έχει γονείς δεν έχει στήριγμα.
- Άλλά όποιος δεν έχει όλα τά παραπάνω ζή χωρίς σκοτούρες.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Κανένα βιβλίο δεν πωλήθηκε ποτέ, δεν έγινε έτοι άνάγκαστο, όπως τ'ο Ημερολόγιό του «Μπουκέτου» άπ' του έξεδότη. Τήν Πρωτοχρονιά τ'ο προσέφεραν στά σπύτια ως δώρον, δώρον πολύτιμον και άνεκτίμητον. Μά, τ'ο ζητούν από τά άκρα του κόσμου. Όποιος δεν τ'ο άποζητήσει θά εινε δυστυχής, διότι ποτέ Ημερολόγιον δεν συνεζήτησθε τόσο έκλεκτή, τόσο πρωτότυπη και θαυμασίαν βίβλην, κομμάτια μουσικά τών καλύτερων συνθετών μας γιά πρώτη φορά δημοσιευμένα και γίλια δυό άλλα πράγματα πού δεν τά φαντάζεσθε

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

P. K.

Έξαιρετική κυρία, άριστοζορίατς γέννημα και θρόμμα. Σπανία άνατροφή, έπιμελημένη μόρφωση. Τήν διακρίνει μιά παιδείαση και χαριτωμένη άφέλεια, είνε έξαιρετικά φιλόμους και θεατρόφιλος, δεν λείπει ποτέ από καμμίαν συναυλία, ούτε σημεώνει άπουσίαν σε ιδιαίτερες καλλιτεχνικές παραστάσεις Άθηναϊκών και ξένων θιάσων. Η εμφάνισίς της έκτακτη, εύχάριστη μελαχροινή γλυκειά φυσιογνωμία φωτισμένη μ' έμφραστικό χαμόγελο. Τ'ο τυσίμω της κομψότατον και σεμνόν, σύμφωνον με τόν χαρακτήρα της. Άποφύγει πομπώδεις και φαντασιώδεις δεξιώσεις, χορούς και ντάνσιγκ, και άρέσεται σε φιλικούς κύκλους. Άλλοτε αί όράσια αΐθουσας τού σπησιού της διετίθεντο συχνά τόν κομψόν και έκλεκτόν χορευτικόν κόσμον, τελευταίως άντηχούν μόνον από τά κεράτα γέλια, και τόν χορόν νεαροτάτου κόσμου, και άμυρταύον είνε ο νεαρός και όραϊός υιός της.

Η Μονταίν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τήν παρελθούσαν Πέμπτην δεξιώσις - μιρούτς - ραμιά παρά τώ κ. και τή κ. Χαροτούλαρη. Παρευρέθησαν κ. κ. Κούλη, Α. Μορέλλα, Γεννησαρλή, Κέντρον, Μπέμπη, Άγελάστου, Έμπεριζού κλπ.

Θαυμασία καθ' όλα ή τρίτη χορευτική έστερις είς τήν «Μεγάλην Βρετανία». Κόσμος έκλεκτός και γνωστός. Τουαλέττες παριζιάνικες, σιλουέττες άριστοτεχνικές. Η παριζιάνικη τζάζ - μάντ έκτάκτως εύχάριστη, συντελούσε είς τ'ο νάνανεώνει άδιάκοπα τ'ο κέφι τών χορευτών.

Τά διανεμηθέντα άξεσουάρά υπέρτοτε όραία : νόστιμες μπουμπουνιέρες, κομφοτεχνίατα, σφουρίτσες, φούσες, κούζλες, πονδριέρες.

Μεταξύ τών παρευρεθεισών κ. και κ. Καλβοζοσή, κ. και κ. Χωρέμη, κ. και κ. Καμιά, κ. και κ. Λοβέρδου, κ. και δις Φιλίνη πολύ χαριτωμένη, με τουαλέττα κομφοτάτη, κ. και κ. Άρβαντιδίη, κ. και κ. Ρασκάνο, κ. και δις Στανουί τουαλέττα κομφοτάτη έβέε και ρομπιέ, κ. και κ. Νικολαίδη, κ. και κ. Άφεντούλη, κ. και δις Πηλάκου, κ. και κ. Φωτιάδη, κ. και δις Πράττεο τουαλέττα χαριτωμένη μωβ ρός περιέ κλ.

Τήν παρελθούσαν Τρίτην ζωροτάτον χορευτικόν άπόγευμα μεταξύ τών κομφοτέρον. Κομφοτέρα ή δις Γέεκα με τουαλέττα πού άντιπροσώπευε τήν τελευταίαν λέξιν της παριζιάνικης μόδας, σε μιά κομπ έκτάκτως άριστοτεχνική, από ζωρζέττ μπλε ρουά εν συνδυασμώ όμοιοχρώμου βελούδου.

Πολύ εύμορφη ή δις Α. Καπιτίνη τουαλέττα βιολέ, χαριτωμένη δις ή Ν. Νικολαίδη τουαλέττα πράσινη ζωρζέττ πού κατέληγε σε μπάντα βελουδένια όμοιοχρώμη, κ. Καπιτίνη τουαλέττα παριζιάνικη μάουη και άσημένη, κ. Καλλιγιά τουαλέττα άπλουστατή όσον και κομψή, μπέζ, κ. Άργυροπούλου τουαλέττα γκρι - μπλέ, δις Καλλέργη τουαλέττα βελουδένια μορτορέ και χρυσή, κ. και κ. Σίμον τουαλέττα καλαίσθητος βέρ - άμάντ, κ. και δις Πράττεο τουαλέττα θαυμασία σοντρον και καπέλλο πλατύγυρον όμοιοχρώμον, κλπ.

Τ'ο Σάββατον δεξιώσις παρά τώ κ. και τή κ. Δ. Λοβέρδου.

Λιαν εύτυχής δεξιώσις τήν παρελθούσαν Πέμπτην παρά τώ κ. και τή κ. Αμερικης και τή κ. Λώχλιν ήτις έφερε κομφοτάτην τουαλέτταν μελανόλευκον.

Αί αΐθουσας διασκευασμένα με έξαιρετικόν γούστο. Τ'ο κυλιειον έκτάκτως έκλεκτόν.

Χθές τσάι - ράουτ παρά τώ κ. και τή Αποστολίδη. Μία συγχαρητική κούζ - ρουή, με έπιπλα παλαιά, γωνίες καλλιτεχνικές, εύχάριστη κουβέντα.

Μεταξύ τών κεκλημένων κ. Λομπρόστη, κ. Ι. Καλαμάρα, κ. Ν. Μακιά, κ. Πετριδίη, κ. Καζουλίδη κλ.

Τήν παρελθούσαν Κυριακήν ματίχα παρά τώ κ. και τή κ. Κ. Τριανταφύλλου. Η οικιδέσονται ήτο πολύ εύμορφη με τουαλέττα μωβ ρός ζωρζέττ.

Παευρέθησαν κ. και κ. Κοσμοδοπούλου, κ. και κ. Δ. Άποστολίδη, κ. και Δες Ν. Τριανταφύλλου, κ. και κ. Χότις, κ. και δις Στήβενς, κ. και δις Λεκατσά, κ. Βασιλείδη, κ. Μελέγροβιτς, κ. και κ. Ίωαννίδη, δις Σταζκου, κ. και κ. Κλ. Τριανταφύλλου.

Τήν παρελθούσαν Τετάρτην χορευτικόν άπόγευμα παρά τή κ. Στήβενς ή δις Στήβενς έκτάκτως χαριτωμένη με τουαλέττα κομφοτάτη μπλέ - περβάνς. Παευρέθησαν κ. Μάγνη Τριανταφύλλου, κ. Άποστολίδη, κ. Πετριδίη, δις Γκίννη, κ. και κ. Ζαρίφη.

Τήν παρελθούσαν Πέμπτην δεξιώσις χορευτική είς τ'ο άτελιέ τού κ. Ρόκ, τού όποιου ή διακόσμησης ήτο έκτάκτως ιδιότυπη και μόλα ταύτα πολύ καλλιτεχνική.

Ζωροτής άφάνταστη, χορός με πολύ άντρανύ παρετάθη μεζο προίονών όρών.

Τουαλέττες όλων τών ειδών και τών ποιότητων : ντεκολτέ, σπόρ, άπογευματινές, έπαγωγία ταγιέ, μόνον άδιάβροχα έλειπαν, και στο τέλος άνεφάνής είς διάττον άσθη χαριάρι τ'ο όποιον έγένετο άνάγκαστον αΐθωρεϊ.

Είς τ'ο λυκόφωσ πού έπιζατούσε μόλις διεκρίνοντο κ. και κ. Άποστολίδη, κ. Πετριδίη, κ. και κ. Κ. Τριανταφύλλου, δις Βυζαντίου, δις Γκίννη, δις Στήβενς, κ. και κ. Καλλιγιά.

Η Μονταίν